

Ἀπολυτίκιον.

Εξ υψους κατηλθες ο ο ευσπλααγ
χνος τα φηνκατε δε ζω τρι ι η με ε ρον
ι να η μας ε λευ θε ρω σης των πα
θων η ζω η και η α να στα σις η
μων Κυ ρι ε ε δο ζα α σοι

Ἦχος Δι

χ^Γ
Δ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ων Πνευματι

Δ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Δι

χ^Γ
Δ

Ὡς των Αποστολων Πρωτοκλητος

και του Κορυφαιου αυταδελφος τον Δεσπο

την των ολων Ανδρεα ικετευε

ειρηνην τη οικου μενη δωρησασθαι

και ταις ψυχαις ημων το μεγαλεος

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ
γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου
Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται
Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σα ρ κου με νος
και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα
τα δε ζα με νος δι ου α να στη σας τον
πρω το ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του
τας ψυ χας η μω ω ω ν

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν. Καθίσματα.

Ἦχος λη — Γα

Α νε στης εκ νε κρων η ζω η των α
παν των και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ζιν
ε ε βο ο ο α παυ σα σθε των δα κρυ ων
τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι σα α σθε
κρα ζα τε α νυ μνουσαι ο τι α νε στη Χρι
στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω
σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω ω πων
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Α να στα ας εκ του τα α φου ως α

λη θως ^Δταις ο ^Γσι ^Νι ^Ναις προ σε ε τα ζας
γυ ναι ^Δξι ^Δκη ρυ ^Νυ ^Νζαι την ε γερσιν α πο
στο λοις ως γε γρα πται ⁶και ^λδρο μαι ος ο Πε
τρος ε ⁶πε στη τω ^λμνη μα τι ⁶και ^λτο φως εν τω
τα φω ⁺ο ⁶ρων κα τε πλητ τε το ^λο ο θεν και
κα τει δε τα ο ^Νθο ο νι α μο ο ^Γνα ^Γχω
^Γρι ^Γις του θει ου σω μα τος εν αυ τω κα τα
^Γκει ^Μμε να ^Γκαι ^Γπι ^Γστευ ^Γσα ας ε ε βο η η σε
^Νδο ^Δξα σοι Χρι στε ο Θε ος ^Δο ^Ντι σω ζεις α
^Μπαν ^Γτας ^ΝΣω ω τηρ ^Γη η μων ^Γτου Πα τρος γαρ
^Γυ ^Γπα αρχεις α ^Γπα αυ γα α σμα ^Ν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θενου
και σταυ ρω σιν υ πο μει νας α γα θε
ο θα να τω τον θα να τον σκυ λευ σας και
ε ε γερ σιν δει ζας ως Θε ος μη πα ρι δης ους
ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ζον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ζαι την
τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε σβευ ου
σαν υ περ η μων και σω ω σον Σω τηρ η
μων λα ον απε γνωω σμε ε ε νον

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν. Καθίσματα.

Ἦχος λ' αἰ — Γα

Ἀν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε ε
σφρα α γι σα αν το Α γ γε λος τον λι θον εκ
της θυρας α πε ε κυ λι ι σε γυ ναι κες ε
θε α σαν το ε γη γερ με νον εκ νε
κρων και αυ ται ευ η γ γε λι σαν το τοις μα
θη ταις σου ου εν Σι ι ων ο τι α νε στης
η ζω η των α παν των και δι ε λυ θη
τα δε σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α
σοι
Δο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι

Γ
Α

Γ
Α
Α
Τα μυ ρα της τα φησαι Γυ ναι κες κο

«
ο μι σαα σαι φω νης αγ γε λικης εκ του τα

«
φου ου η κου ου ον παυ σα σθε των δα κρυ

ων και αν τι λυ πης χα ραν κο ο μι σαα σθε

κρα ζα τε α νυ μνου σαι ο τι α νε στη Χρι στος

«
ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω σαι

«
ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Γ
Α
Α
Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Γ
Α

Γ
Α
Α
Ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη

πα σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη
μα και αν θρωπων το ο γε νος η γι α
σμε νε να ε και Πα ρα δει σε λο γι κε παρ
θε νι κον καυ χη μα εξ ης Θε ος εσαρ
κω θη και παι δι ον γε γο νεν ο προ αι ω
νων υ παρ χων Θε ε ος η η μων την γαρ σην
μη τραν θρο νον ε ποι οι σε και την σην γα
στε ρα πλα τυ τε ραν ου ρα νων α πει ει ρ γα σα α
το ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη
πα σα η κτι σι ις δο ζα α σοι

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς θεῖον Μαθητήν, καὶ Πρωτόκλητον πάντων, Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν σε πόθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· ῥῦσαι ποίμνην σου, ἣν ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀναγκῶν καὶ σκανδάλων, καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα...

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ θεῖον κήρυκα, καὶ ἔθνῶν πνευματικόν, σαγηνευτὴν ἀληθῶς, ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεηγόρος, καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε, ἀνενδοιάστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσβεύουσα τῷ Ὑῖῳ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, **ὁ β' χορός** καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εὐλογητάρια.

Ἦχος λη Πα —

Εὐ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον με
τα δι και ω μα τας σου

Των Αγ γε λων ο δη μος κα τε πλα γη
ο ρων σε εν νε κροι οις λο γισ θεν τα του

θα να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον
τα και συν ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν

τα και εξ Α δου παν τας ε λευ θε ρω σαν τα

Εὐ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον με
τα δι και ω μα τας σου

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ

σιν ω μα θη τρι αι κιν να τε ο α
στρα πτωνεν τω τα φω Αγ γε λος προ σε
φθεγγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ μεις
τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ
ε ζα νε εστη του μνηματος
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον με
τα δι και ω μα τας ου
Αι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον
προς το μνημα σου θρη νο λο γουσαι αλλ ε
πε στη προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε
θρη νου ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε την

Α ναστασιν δε Α πο στο λοις ει πα τε
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον με
 τα δι και ω μα τας σου
 Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων
 ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ
 νη χουν το Α γ γε ε λου προς αυ τας φ θε γ γο
 με ε νου τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο
 γι ζε σθε ως Θε ος γαρ ε ζα νε ε στη
 του μνη μα τος
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι

^χ_q Προσκυ νου μεν Πα τε ρα και τον του ου
του Υι ο ον τε και το Αα γι ον Πνευμα ^χ_q την
Α γι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι
α ^{γ'}_η συν τοις Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α
γι ος Α γιος ^χ_q Α γιος ει Κυρι ε ^χ_q
^χ_q Και νυ υν και α ει και εις τους αι
ω νας τω ν αι ω νων α μην ^χ_q
^χ_q Ζω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω
σω Παρ θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τιας χαρ ^χ_q
μο νην δε τη Ε ευ α αν τι λυ υπης πα
ρε ε σχες ^{γ'}_η ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ

την δε ο εκ σου σαρκω θεις Θεος και αν

θρωπος x
q

x
q Αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α y
n

αλ λη λου ι α δο ο ξασοιο Θεος (Δίς) x
q

Τὸ γ'. x
q Αλ λη λου ι α αλ λη λου ι

α αλ λη λου ι ι ι α δο ξασοιο Θε

ο ο ο ος x
q

Ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεο τη τοσ μου ο εχ θρο ος
με πει ρα ζει ταις η δο ναι αις φλε γει με
ε γω δε πε ποι θως εν σοι Κυ ρι ε
τρο που μαι του τον
Οι μι σουν τες Σι ων γε νη θη η
τω σαν δη πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τοσ
συγ κο ψει γαρ Χρι στος αυ χενας αυ των το μη

βασσανων
Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι
ω Πνευματι και νυν και αι και εις
τους αιωνας τω ναι ω νων αμην
Αγι ω Πνευματι το ζηντα παν
τα φως εκ φωτος Θεος με γας συν Πατρι
υμνου ουμεν αυ το οκαιτω λογω

Ἀντίφωνον Β'.

Η καρδια μου τω φω σου σκε
πεσθωτα πει νοφρονου ουου σα μη υ
ψωθεις α απο πε εση εκ σου ου πανοικτιρ

μον

ν
Α

Επι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως

ελ πι ι δα ου δει σει το τε ο τε πυ ρι τα

πα αν τα κρι νει ει και κο λα σει

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις

τους αι ω νας τω ναι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος

βλε πει και προ λε γει τε ρα του ργει υ ψι

ι στα εν τρι σιν ε να Θε ον με ελ πων ει

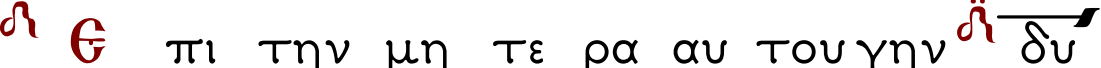
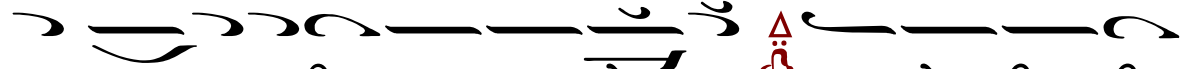
γαρ και τρι λα μ πει μο να ρ χει το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'. ^ν ^N
 κε κρα ζα σοι Κυ ρι ε

προ σχεις κλι νον μοι το ου ους σου βο ων τι

και κα θα ρον πριν α ρης με α πο των εν

θεν δε

 πι την μη τε ρα αυ του γην δυ

νων πας αυ θις α να λυ σει του λα βειν βα

σανους η γε ε ρα των βε βι ω μενων

 ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις

τους αι ω νας των αι ω νων α μην

 γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι

α μο να ας τρι σα γι α ^Δ ο Πα τηρ γαρ α
να αρχος ^Δ εξ ου ε φυ ο Υι ος α χρο ο νως ⁶
και το Πνευ μα συ υμ μορ φον συν θρο νον ^Δ
εκ Πα τρο ος συνεκ λαμ ψαν ^ν
Ἀντίφωνον Δ'. ^ν ^N ^Δ δου δη τι κα λον η τι
τερ πνον ^Δ αλλ η το κα τοι κειν α δελ φους
α μα ^Δ εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε πηγ γει
λα το ζω η η ναι ω νι αν ^ν
^ν ^N Του εν δυ ματος αυ του ο τα κρι να
του α γρου κο σμων κε λευ ει μη δειν φρον τι
ζειν ^ν

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
Πνευματι και νυν και αι και εις
τους αιωνας των αιωνων αμην

Αγιω Πνευματι ενοειδεται
τι απαντα εχειται ειρηνοβραβευτως

Θεος τουτο γαρ εστι Πατρι τε και Υιω

ομοουσιον κυριως

Τὸ Προκείμενον. Βασιλευσει Κυριος εις

τον αιωνα ο Θεος σου Σιων εις

γενεαι και γενεαν

Σπλχ. Αινη ψαλμη μου τον Κυρι

ον ^Δαι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η
μου ^χψα λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ
χω ^Δ

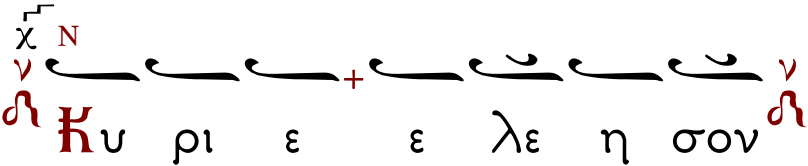
Τὸ τρίτον.

^N^ΔΒα σι λευ σει Κυ ριος εις τον αι ω να ^Δ
ο Θε ος σου Σιων ^χεις γε νε αν και γε νε
^Mα α α αν ^ν

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

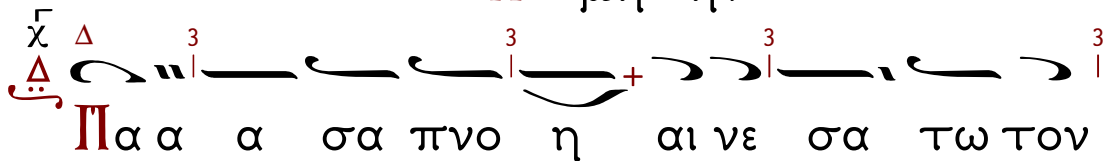
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

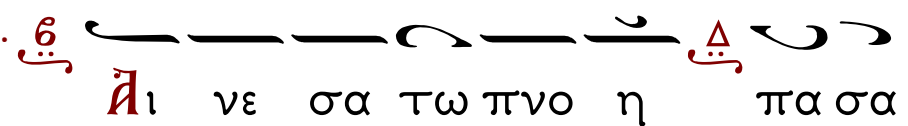
Ὁ Χορός: **Κυ** ρι ε ε λε η σον

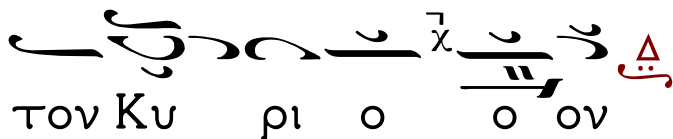
Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: **Ἀ** μη ην

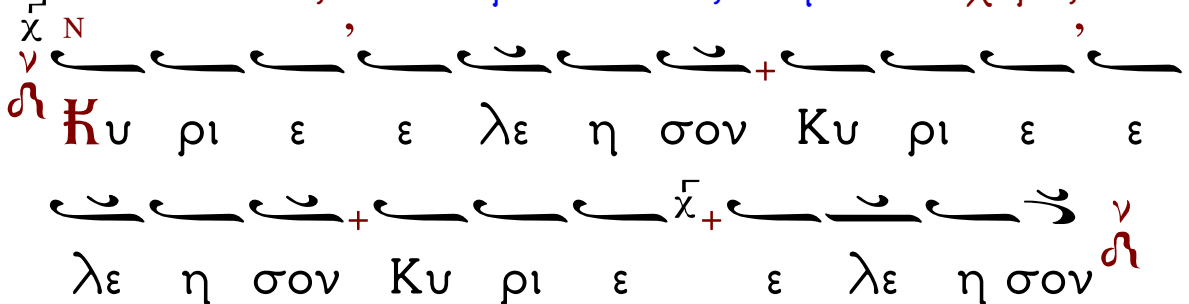
 Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον. **Ἀ** ι νε σα τω πνο η πα σα

 τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρῶσι, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: γ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
Και τω πνευματί σου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός: γ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
Δοξα σοι Κύριε δοξα σοι

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν
ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ,
χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν
Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι'
ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Ν΄ Ψαλμὸς.

Ἦχος Δι

λε η μου ε λε η σον με ο Θε
ος κα τα το με γα ε λε ος σου και
κα τα το πλη θος των οικτιρμων σου ε
ξα λειψον το α νο μη μα μου
πι πλει ον πλυ νον με α πο της
α νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι ας
μου κα θα ρισον με
ο τι την α νο μι αν μου ε
γω γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε
νω πιον μου ε στι δι α παν τος

ρι σθη σομαι πλυ νεις με και υ περ χι

ο ο να λευ καν θη σομαι

 Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευφρο συ υ νην α γαλ λι α σον ται ο

στε α τε τα πει νω με ε ε να

 Α πο στρε ψον το προ σω πον σου +

α πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας +

α νο μι ας μου ε ζα λει ψον

 Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε ³

μοι ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι ³

σον εν τοις εγ κατοις μου

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ
σω που σου και το Πνευ μα σου το α γι ον
μη αν τα νε λης απ ε μου

Α ποδος μοι την α γαλ λι α σιν
του σω τη ρι ου σου και πνευ μα τι η γε
μο νι κω ω στη ρι ζον με

Αι δα ζω α νο μου στας ο δους σου
και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ψου
σι

Ρυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος
ο Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι

α σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ
νην σου

Κυρι ε τα χει λη μου α νοι ζεις και
το στο ομα μου α να γ γε λει την αι νε σιν
σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε
δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη
σεις

Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε
τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και
τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ζου δε

Ὡς

6.

νω σει

6. Ἄ γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο

κι α σου την Σι ων και οι κο δο μη

θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ 6.

6. Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και

ο συ νης α να φο ραν και ο λο καυ τω

μα τα 6.

6. Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο σχους και ε λε

η σον με ο Θε ος 6.

6. Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι **ζ'** **Τ**αις των Α πο στο ο
λων **+** πρε σβει αις **+** ε λε η μον **Δ** ε ζα λει
ψον τα πλη θη **ν'** των ε μω ων **×** εγ κλη μα
των **Δ**

Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην **Δ** **Τ**αις της Θε ο το ο
κου **+** πρε σβει αις **+** ε λε η μον **Δ** ε ζα λει
ψον τα πλη θη **ν'** των ε μω ων **×** εγ κλη μα
των **Δ**

Δ **χ'** **Ε** λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου **Δ** και κα τα το

πληθος των οι κτιρμων σου ^πχ _Δ ε _Δ ζα λειψον +

το α νο ομημα μου _Δ

_Δ **Δ** να στας ο Ι η σους απο του τα

φου _Δ κα θως προ ει πεν _Δ ε δω κεν η μιν ^{ν'} _×

την αι ω νιον ζω ην ^{ν'} _× και με γα ^χ ε λε ο +

ο ος _Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛ ⲥⲟⲛ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ
ⲉ ⲗⲉ ⲛ ⲥⲟⲛ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛ ⲥⲟⲛ
(δίς)
ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛ ⲥⲟⲛ ⲕⲱ ρⲓ
ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛ ⲥⲟⲛ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛ ⲥⲟⲛ
ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛ ⲥⲟⲛ ⲕⲱ ρⲓ
ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛ ⲥⲟⲛ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲉ ⲛ
ⲥⲟ ⲟ ⲟⲛ

Ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν.

Ὡδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος λ' αὐτὸς Γα' αὐτὸς

Ἄρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι

σε τε ρα τουρ γου σα πο τε Μω σα ι κη

ραβ δος σταυ ρο τυ πως πλη ζα σα και δι

ε λου σα θα λασ σαν Ισ ρα ηλ δε φυ γα δα

πεζον ο δι την δι ε σω σεν α σμα τω Θε

ω ανα μελ πον τα

Δο ξα τη Α γι α α να στα σει σου

Κυ ρι ε

Την παν το δυ να μον Χρι στου Θε ο τη

τα πως μη θαυ μα σω μεν εκ μεν πα θων πα

« α σι τοις πι στοις α πα θει αν και αφ θαρ σι
αν βλυ ζου σαν εκ πλευ ρας δε α γι ας πη γην
α θα να τον στα ζου σαν και ζω ην εκ τα
φου α ι δι ον

Δο ξα τη Α γι α α να στα σει σου
Κυ ρι ε

Ως ευ πρε πης ταις γυ ναι ζιν ο Αγ γε
λος νυν εμ πε φα νι σται και τη λαυ γη φε ε
ρων της εμ φυ του συμ βο λα α υ λου κα
θα ρο τη τος τη μορ φη δε μη νυ υ ων το φε γ γος
της α να στα σε ως κρα ζει ε ζη γερ θη ο Κυ

ρι ος

Γ

Θεοτοκίον.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Γ

Δε δο ξα σμε να πε ρι σου λε λα λην

ται εν γε νε αι αις γε νε ων η τον Θε ον

Λο ο γον εν γα στρι χω ρη σα σα α γνη δε

δι α μει να σα Θε ο το κε Παρ θε ε νε δι ο

σε παν τες γε ραι ρο μεν την με τα Θε ον

προ στα σι ι αν η μων

Γ

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρον, τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θεία χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, προσάξω ὕμνον ἐπάξιον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τίμιον ὁ Πρόδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ Μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ στειρευούσης σε βλαστός, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις αἰετῶν μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύναμιν ἔφθασας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγή, Χαῖρε ἡ κλῖμαξ
καὶ πύλη οὐράνιος. Χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος
χρυσή, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην,
Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἀποστόλου.

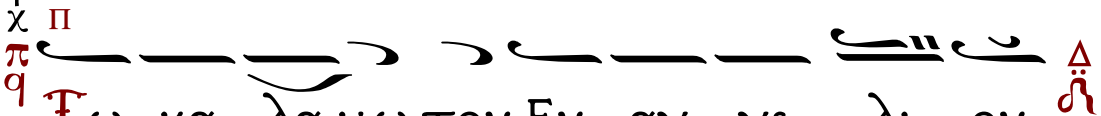
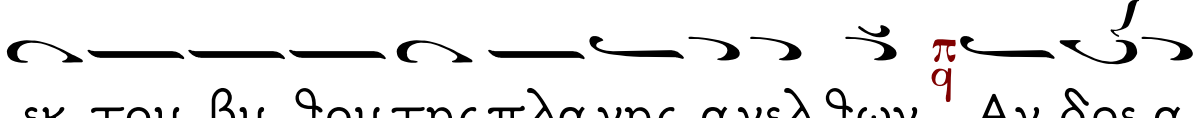
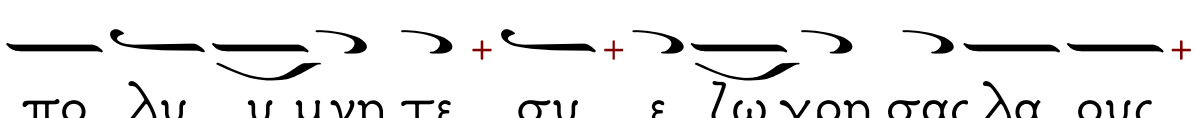
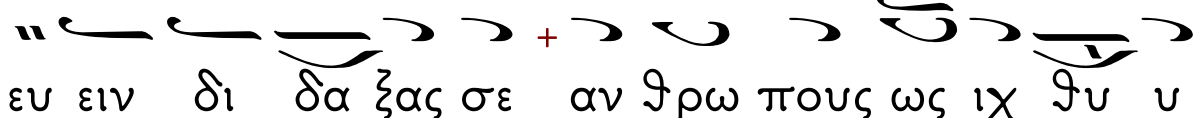
Ὡδὴ α'. Ἦχος α'.

Ὁ διὰ στύλου πυρὸς.

Ἦχος $\frac{4}{\text{q}}$ Πα

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ καλάμῳ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελθὼν, Ἀνδρέα πολυῦμνητε· σὺ ἐζώγησας λαούς, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστός, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγεῖν.

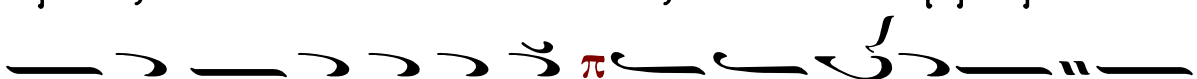
Ἦχος Π $\frac{4}{\text{q}}$ **Τ**ω κα λα μω του Ευ αγ γε λι ου εκ του βυ θου της πλα νης ανελ θων **Α**ν δρε α πο λυ υ μνη τε συ ε ζω γρη σας λα ους ως ε πηγ γει λα το Χρι στος **ο** σα γη νε ευ ει ν δι δα ξας σε αν θρω πους ως ιχ θυ υ ας ζω γε ιν

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τῆς πίστεως στῦλος, ἡ ἔδρα τῶν ἀληθινῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἑορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· συνέλθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

Ο τῆς πίστεως στῦλος ἡ ἔδρα τῶν

ἀληθινῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ Ἀν

δρέας ὁ θεόπνευστος πάντα σήμερον κα

λεῖ τῆς γῆς τὰ πέρατα ἑορτὴν ἐτήσι

ον συστήσασθαι· συνέλθωμεν οὖν πα

ντες πιστοί

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ θαλάσσιον κύτος, δικτύοις ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἀλιεύς, σαγήνη τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη,

φῦλα καὶ λαούς, ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν
ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις
ἡμῖν.

^π_q Το θα λαασ σι ον κυ υτος δικτυ οis ε
ρευ νων τη τε χνη α λι ευς ^π_q σα γη νη τη του
Πνευ μα τος ε θνη φυ λα και λα ους ζω γρεις εν
Πνευ μα τι ^π_q και τον α νω βυ θον πολυ θαυ μα
στε ^Δ_q σα φως α να κα α λυ υ πτεις η
μιν ^π_q

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Μυστοπόλε, αὐτόπτα καὶ ῥῆτορ, τῆς
ἀπορρήτου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος
ἄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις
καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα,
ἐκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Μυστοποολεαυτοπτακαιρηητορ
τηςαπορητουγνωσεωςΧριστουο
δεξααμενοςανωθενΠνευμαΑγιον
λαλουνενγλωσσαιςκαθημενοντωπυ
ριδιαιρουνταχαρισματαικετευ
εσωωθηηναιημας

Δόξα...

Προανάρχου Τριάδος, Μονάδα υπερουσίως
πίστει προσκυνῶ, οὐ τέμνων τὴν Θεότητα· ἔστι
γὰρ ἐνοειδής, ἀπλή ἀμέριστος, συνάπτω δὲ
αὐτήν, οὐσιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶ.

Προαναρχου Τριαδος Μονα
δαυπερουσιωωςπιστειπροσκυνωου
τεμνωντηνΘεοτηηταεστιγαρενο

ει δης ἀπλη ἀμεριστος σου να πτω δε
 αυ την ου σι ο τη τι προ σω ω πων και
 πι στως δι αι ρω

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Βρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ
 νεουργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδάμ, καὶ λύει τὸ
 μεσότοιχον, καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμόν, ἐν τῇ
 σαρκὶ αὐτοῦ, κατάραν εὐλογεῖ τῆς Προμήτορος,
 ἐξ ἀχράντου Μητρὸς προελθών.

Βρε φουρ γει ει ται Θε ος εκ Παρ θε ε ε
 νου και νε ουρ γει τους φθα ρεν τας εξ Α δαμ
 και λυ ει το με σο τοι χον και της εχ θρας
 τον φραγ μον εν τη σαρ κι ι α αυ του κα
 τα ραν ευ λο γει της Προ μη το ρος εξ α

χραν του Μητρο ος προ ελ θων

π
q

ΚΑΝΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡδὴ γ'. ὁ Εἰρμὸς.

Ὁ στε ρε ω σας κατ αρ χας του σου ρα
νους εν συ νε σει και την γην ε πι υ δα των
ε δρα σας εν τη πε τρα με Χρι στε της Εκ
κλη σι ας στη ρι ζον ο τiou κ ε στι πλη ην
σου α γιος μο νε φι λαν θρω πε
Δο ξα τη Α γι α α να στα σει σου
Κυ ρι ε
Κα τα κρι θεν τα τον Α δαμ τη γευ σει
της α μαρ τι ας της σα ρκος σου το σω τη ρι
ον πα θος ε δι και ω σε Χρι στε αυ τος γαρ

ουχ υ ^Γπρευθυνος ^Γτης του θ^Δα να του πει^Γρα

πε φη^Γνας ο ^Γαναμαρτητος

^ΓΔ^Γο ^Γζα τη ^ΝΑ ⁺γι α ^Γα να στα σει σου

^ΓΚυ ^Γρι ε

^Γτης ^ΠΑ ^Ννα στα σε ως το ^Γφως ε ^Γζε λαμ

ψε τοις εν σκοτει ^Γτου θ^Γα να του και σκι α κα

^Νθη με νοις ^Δο ^ΓΘε ⁺ος μου Ι ^Γη σου και τη

αυ του ^ΓΘε ο τη τι ^Γτον ι ^Γσχυρον δε σμεν

σας ^Δτου του τασκευη ^Γδι ηρπα σε

^ΓΥ ^Γπε ρα ^Γγι α ^ΓΘε ο ^Γτο ^Γκε ^Γσω ωσον

^Γη ^Γμας

Γ^Π Ν Γ
Γ^Α των Χε ρου βιμ και Σε ρα φιμ ε δει χθης
υ ψη λο τε ρα Γ^Α Θε ο το κε συ γαρ μο νη
ε δε ζω^Ν Δ⁹ τον α χω ρη τον Θε ον εν ση γα
στρι α μολυντε Γ^Α δι ο πιστοι σε πααντες
υμνοις α ει μακα ρι ζο μεν Γ^Α

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθείς, Ἀνδρέα, ἀλλ' αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὥσπερ ἔλαφος, καὶ πᾶσι ταύτην εὐρὼν ἐκήρυξας, καὶ πιὼν ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα, κεκμηκότα τῇ δίψει τὰ πέρατα.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Επέγνως τῆς φύσεως θεσμούς, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἵληφας, βοῶν· Εὐρήκαμεν τὸν ποθούμενον, καὶ ὁδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγήσω τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γαγῆνη τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγήνευσας, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε, καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθέने διὰ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἄφλεκτος, ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγω καλοῦντι· Δεῦρ' ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ εὐθὺς ἠκολούθησε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς, τὸν γενέτην ἐάσαντες, καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ Πανσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι' ὕδατος Πνεύματι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προεύρηκας, τῷ τῆς καρδίας σου ἁγρῷ, κεκρυμμένον Ἀπόστολε, ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὐράμενα.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς θησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβὼν Πολυῦμνητε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν,

τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· διό σου τὰ μνημόσυνα,
τιμᾶ σὺν τοῖς ἄθλοις σου.

Δόξα...

Τὴν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν, ὀρθοδόξως
πάντες ὑμνήσωμεν, ἀναρχον ἄκτιστον Θεόν,
ὁμοούσιον σύνηθρονον, τρισυπόστατον τρισήλιον,
αὐτὴν ἀναμέλποντες.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Πᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα,
παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται, σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν
Χριστόν, Μητροπάρθενος πέφηνας, γαλουχοῦσα
τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἀγνή διαμένουσα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος. Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τοῦ, Ἰδοὺ σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, Γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης, χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πρωτόκλητον πάντων τῶν Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργόν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε, τῷ γὰρ Ἀμνῷ τῷ αἵροντι, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, ἀδιστάκτω πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας· ὅθεν καὶ τοῦ πάθους, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, τοῦ σαρκὶ ὑπομείναντος, ἐκουσίως τὸν θάνατον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Ἑτερον, ὅμοιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλὼν, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, οὐρανόθεν πᾶσι, πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμάκαρ Διδάσκαλος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον. Ὅμοιον.*

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε
Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε,
χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμὺς ἀλουργόχροε,
τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα,
λυχνία πολύφωτε· Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε
πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς
ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα,
θεοκόσμητον σκηνώμα· Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη
ἡλιοστάλακτε· Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου
εὐπρέπεια.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.
Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ μαθητῶν τὸν πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν, ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνωθεν μὲν Δαυΐδ ἀναστέλλει ἁμαρτωλόν, ὡς ἐμέ, διηγείσθαι Θεοῦ εὐλόγως τὰ δικαιώματα, ὅμως πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν, καὶ ἐν δάκρυσι πλείστοις ἐξαγορεύει· Σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐὰν ἀκούσητε, καρδίας μὴ σκληρυνθῆτε, ὥς ποτε Ἰσραὴλ παρεπίκρανεν. Ἐπάγει οὖν τῷ ἐξῆς Ψαλμῷ· Τῷ Κυρίῳ ἡ σύμπασα γῆ ᾄσατε· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Συναξάριον.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Στίχοι.

Ἀντίστροφον σταύρωσιν Ἀνδρέας φέρει,

Φανείς ἀληθῶς οὐ σκιώδης ἀντίπους.

Σταυρὸν κακκεφαλῆς τριακοστῇ Ἀνδρέας
ἔτλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Φρουμεντίου, Ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Στίχοι.

Φρουρούμενος χάριτι Σεπτῆς Τριάδος,

Φρουμέντιος δέδειχε φροῦδον τὴν πλάνην.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

α νυ ψωσας το κε ρας η μων ^Δ δ α' χορός ^Δ A

γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ^π q

^{Ωδὴ δ'.} ^π q Ραβδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι ^Δ και αν

θος εξ αυ της Χρι στε ^π q εκ της Παρ θε νου α

νε βλα στη σας ^π q εξ ο ο ρους ο αι νε τος

κα τα σκι ι ου δα σε ος ^π q ηλ θες σαρκω θεις εξ

α πει ραν δρου ^π q ο α α υ λος και Θε ος

^Δ δο ξα τη δυ να μει σου ου Κυ υ ρι ι ε ^π q

^{Ωδὴ ε'.} ^π q Θ ε ο ος ω ω ωων ει ρη η η η

νης ^π q Πα τηρ οι κτι ρμων ^Δ της με γα λης βου

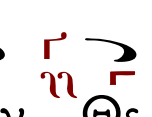
λη ης σου τον Αγ γε λον ^π q ει ρη νην πα ρε ε

Ὠδὴ ζ'. π^q   **Ο**ι Παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες

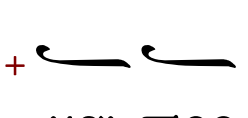
  δυ υσ σε βους προ σταγ μα τος κα τα φρο νη

  σαν τες πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο

  η θησαν αλλ εν με σω της φλο γος ε

  στω τες ε ψαλλον ο των Πα τε ρων Θε

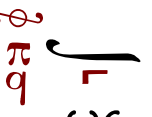
  ος ευ λο γη το ο ος ει

Ὠδὴ η'. π^q   **Α**ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

  σκυνουμεν τον Κυ ρι ον

  Θαυμα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο

  λος ε ζει κο νι σε κα μι νος τυ πον

  ου γαρ ους ε δε ζα το φλε γει νε ους ως

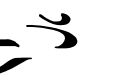
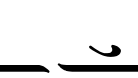
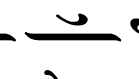
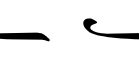
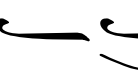
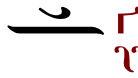
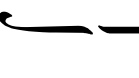
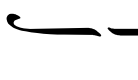
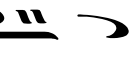
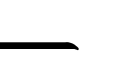
ου δε πυρτης Θε ο τητος Παρ θενου ην
υ πε εδυ νη δυν δι ο ο α νυ μουν
τες α να μελ ψωμεν ευ λο γει τω η κτι
σις πα α σα τον Κυ ρι ον και υ πε ρυ
ψου ου τω εις παν τας τους αι ω ω
ω να α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

πει νω σιν της δου λης αυ του ^πι δου γαρ α
 πο του νυν ^χμα κα ρι ου σι με πασαι αι
 γε νε αι ^Δ
^Π^Δ την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βι ι ι ιμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δα συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^Δτην α δι α φθο
 ρως ^ΔΘε ον Λο γον τε κου σαν ^Δτην ον τως Θε ο
^Πτο κον Σε με γα λυ νο μεν ^π
 Στίχος γ' ^χ^Π^πΟ τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
 νο μα αυ του ^πκαι το ε λε ος αυ του ^χ^Δ

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φοβου με νοις
αυ τον
την Τι μι ω τε εραν των Χε ρου
βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε εραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον Σε με γα λυ νο μεν
Σπύχος δ' ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη
φανους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
την Τι μι ω τε εραν των Χε ρου

βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον Σε με γα λυ νο μεν
Στίχος ε' Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων
και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
νε ε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε
ξα πε στει λε κε νους
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

— ^π_q —   ^N
 κουσαν την οντως Θεοτοκον Σε μεγαλυνο
^Π ^π_q
 μεν
 Σπήχος στ' ^χ_π_q — — — — —
 Αν τε λαβε το Ισραηλ παι
       ^π_q ^Γ
 δος αυτου μνησθη η ναι ε λε ε εους κα
 — — — — — —
 θως ε λαλη σε προς τους πατερας η
 ^Γ_η — ^χ — — — — —
 μων τω Αβρααμ και τω σπερματι αυτου
   ^Γ_η
 εως αιωνος
^Μ ^Π ^Γ_η — — — — — ^Γ_η
 Την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ
 — — — — — —
 και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σερα
^Μ ^Π ^Γ_η — — ^Γ_η
 φιμ την αδιαφθορως Θεον Λογον τε
 — ^π_q —   ^N
 κουσαν την οντως Θεοτοκον Σε μεγαλυνο

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

μη ην
γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος
(Δίς)
η μων
ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ο ον
η μων και προ σκυ νει τε τω υ πο πο
δι ω των πο ο δω ων αυ του

Ὁ β' χορός: Ο τι Α α γι ο ος ε στι ν

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἐξαποστειλάρια.

Ἐωθινὸν Γ'.

Ἦχος Δι
Ο τι Χρι ι στο ος ε γη

η γερται μη τις δι α α πιστει ει τω
ε φανη τη η Μα ρι ι α γαρ ε
πειτα κα α θωρα α θη τοις εις α γρον α
α πι ι ου ου σι Μυ σταις δε πα α λιν
ω ω φθη α να κει ει με ε νοις ε
εν δε κα ους βα πτι ζει ει ν εκ πε εμ ψας εις
ου ρα νου ου ου ου ους ο θεν κα τα
βε βη κεν α α νε λη η φθη ε πι κυ υ
ρω ω ν το κη η ρυ γ μα πλη θε σι τω ω ν ση
μει ει ω ω ω ν

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ο Λόγος ὁ προάναρχος, εὐρηκῶς σε παμμάκαρ, Πρωτόκλητον ἀνέδειξε, πάντων τῶν Ἀποστόλων, Ἀνδρέα παναοίδιμε, καὶ τοῖς τούτου ἵχνεσιν, ἐπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς οὐράνιον αὐτοῦς, ἀνάγων θείαν πορείαν.

Ἔτερον.

Ἦχος β'.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Πέτρου, τὸν συναίμονα, τῶν μαθητῶν τὸν πρώτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρέτην, γενόμενον τὸν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν· τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε, καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὥς Μαθητῆς τοῦ Δεσποτου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θεὸν ὃν περ ἐγέννησας, Παρθένε παναμώμητε, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶν σε τιμώντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀποστόλῳ, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἀγίων· ὅσα γὰρ θέλεις ἰσχύεις.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ἦχος λ̣α̣ Νη

Πα α α σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
νει ει τε το ον Κυ υ ρι ι ον εκ τω
ω ω ω ων ου ρα νω ω ων αι αι νει
ει ει τε α αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οις υ
ψι ι στοις σοι πρε ε πει ει υ υ μνος τω
ω ω ω ω Θε ε ε ε ω
Αι νει ει ει τε αυ τον πα α α αν
τες οι Α αγ γε λοι οι οι α α α αυ του
αι νει ει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι

ως οἱ κτίρμων καὶ φιλάανθρωπος
 ἃ νειτεὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγί-
 οῖς αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερε-
 ῳ ματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ
 Κυύριε καὶ ὡς θνητὸν ἐν-
 μνημεῖον Ἰουδαίῳ σε ἐκατέθεντο
 ἀλλ' ὡς βασιλεὺς πνούντα στρατι-
 ῶται σε ἐφυλάττον καὶ ὡς ζω-
 ῆς θησαυρὸν σφραγίδι ἐσφραγίσαν-
 το ἅλα ἀνεστήσκει παρ' ἐσχέ-
 α φθαρσινταὶ ψυχαὶ αἱ ἡμῶν

Ἀ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα
 το πλη θος της μεγα λω συ νης αυ του
 Κυ υ ρι ε ο ο ο πλον κα
 τα του δι α α βο ο λου τον Σταυ ρον
 σου η η μιν δε δω κας φρι ιτ τει ει γαρ και τρε
 ε ε μει μη φε ε ρω ων κα θο ραν αυ του
 ου την δυ να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα
 και θα να τον κα τηρ γη σε δι α
 του το προ σκυ νου ου ου μεν την τα
 φην σου και τη ην ε ε γε ερ σιν

Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλπιγ
γος αι νει τε αυ τον εν ψαλτη ρι ω και
κι θα ρα
Ο Αγγελος σου Κυ ρι ε ο την
Α να στασιν κη ρυ ζας τους μεν φυ λα
κας ε φο βι σε τα δε γυ ναι α ε φω ω
νη σε λε γων τι ζη τει τε τον ζων τα με τα α
των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη
οι κου με ε ε νη ζω η ην ε δω ρη η
σαα το

Σπικηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἰ
π
q
Δ₁ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
3
3
3
2
χο ρω Δ₁ αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ
γα α νω Δ₁

Βηθσαιῖδὰ νῦν ἀγάλλου· ἐν σοὶ γὰρ ἦνθησαν,
ἐκ μυστικῆς λιβάδος, εὐωδέστατα κρίνα, Πέτρος
καὶ Ἀνδρέας, κόσμῳ παντί, τὸ τῆς πίστεως
κήρυγμα, εὐωδιάζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ
καὶ τὰ πάθη ἐμιμήσαντο.

Ἰ
π
q
Δ₁ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις Δ₁ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λαγμου Δ₁ πα σα πνο η αι νε σα τω τον
Κυ ρι ον Δ₁

Ἀνδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς,
ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμπει, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης,
Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ
πίστει ἐκήρυξας, τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως
ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Εἰς πασαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογ-
γος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ περὶ τῆς οἰ-
κουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ

Ὁ μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας
Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι
τῷ Λόγῳ, Ἀνδρέας ὁ θεόπτης, ἐβόα φησί, τὸν
συναίμονα Πέτρον ἰδὼν· Εὐρήκαμεν τὸν
Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφή, καὶ Προφῆται
προεκήρυξαν.

Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δοξάν-
θαι τὴν ποιεῖν δεξιῶν αὐτοῦ ἀναγ-
γελιτοστέρεω μα

Ἡ τῶν Πατρίων σε πόλις, Ποιμένα
κέκτηται, καὶ πολιοῦχον θεῖον, καὶ κινδύνων
παντοίων, ῥύστην καὶ φρουρὸν σε, Ἀνδρέα
σοφέ, εὐχαρίστως τιμῶσά σε· Ἀλλ' ἐκδυσώπει
ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασώζεσθαι ἁλώβητον.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Δόξα. Ὡχος λ᾿ Ἀ Νη.

Ἄ ο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι
και αι Υι υι ω ω ω ω και Α γι ι ω ω
Πνε ε ε ε ευ μαα α α α α α α τι
Τ ον κη ρυ υ κα τη ης πι ι ι ι στε ε ε
ε ως και υ πη ρε ε την του ου Λο ο γου
Αν δρε ε αν ευ φη μη η η η σω ω ω ω
μεν ου το ος γαρ τους α αν θρω ω πους εκ
του βυ υ θου ου ου α λι ι ι ε ε ε
ευ ει αν τι κα λα μου ου τον Στα αυ ρον
εν ταις χερ σι ι δι α κρα α των και ως

σπαρτι ι ι ο ον χα λω ων τη ην δυ να
α μι ιν ⁶ε πα να γει τας ψυ υ χα ας
α πο της πλα α α νης του ε εχ θρου
και προ σκο μι ζει τω Θε ε ω δω ρον ευ προ ο
ο οσ δε ε ε εκ τον α ει του ου τον πι
ιστοι συν τη χο ρει ει ει α α των μα θη
των του Χρι ιστου ευ φη μη η η η η
σω ω ω ω μεν ι ι να πρε σβε ε ε
ε ευ η η α α αυ τω ο ο πως ι
λε ε ως γε ε ε νη ται αι η η μιν εν
τη η με ρα της κρι ι ι ι σε ε ε ε

¶

ως

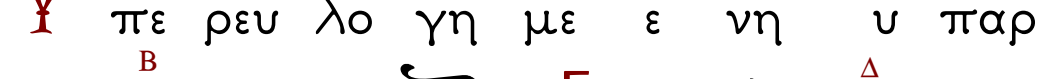
ν
α

30-11-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΚΕ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ' ΕΨΘ. Γ'.
ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ.

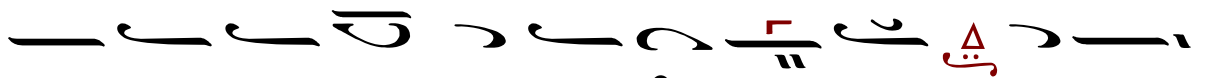
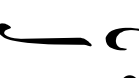
Ἦχος Δι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Υ πε ρευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο α

δης ηχ μα λω τι σται ο Α δα μ α να κε εκλη

ται η κα τα ρα νε νε εκρωται η Ευ

α η λευ θε ε ρω ται ο θα να τος τε θα να

τωται και η μεις ε ζω ο ποι η η θη μεν

δι ο α νυ μνου ν τες βο ω ω μεν ευ

λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως
ευ δο κη σας δο ο ο ζα σοι

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ.
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ἦχος λδ Νη

Δοξα α σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν
υ ψι ιστοις Θεω και επι γης ειρη
νη εν ανθρωποις ευδοκια
Υμνου ουμεν σε ευλογουμεν σε
προσκυνουμεν σε δοξολογουμεν σε ευ
χαριστουμεν σοι δια την μεγαλα
λην σου δοξαν
Κυριε Βασιλευ επουρανε Θεε
Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονο
γενης Ιησου Χριστε και Αγιον

Πνευμα

ν
α

ν
α
N
Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο

Υιος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρ

τιαν του κοσμου
Δ
α
ε λεησον ημας

ο αι αιρων
6
λ
τας αμαρτιας του κο ο

σμου

ν
α

ν
α
N
Προσδεξαι την δεησιν ημων
Δ
α
ο κα

θημενος εν δεξι αα του Πατρος
ν
α
και

ε λεησον ημας
ν
α

ν
α
N
Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει μονος

Κυριος
6
λ
Ιησους Χριστος εις δο οζαν Θε

ου Πατρος αμην ν
Α

N
ν
Α Καθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω

Δ
ν
Α Α και αι νε εσω το ο νομα σου εις τον αι

ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω

νος ν
Α

N
ν
Α Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη Δ α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

η μας ν
Α

N
ν
Α Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ερων η μων Δ και αι νε τον και

δε δο ζα σμε νον το ο νομα α σου Α εις τους

αι ω νασα μην ν
Δ

ν
Δ ^N Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας Δ
Δ κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε ν
Δ

ν
Δ Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε 6
λ δι δα ζο ον

Δ
Δ με τα δι και ω μα τα α σου (τρίς) ν
Δ

ν
Δ ^N Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θη ση

μιν εν γε νε α και γε νε α Δ
Δ ε γω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σον με Δ
Δ ι ι α σαι

την ψυ χη ην μου Δ
Δ ο τι η μαρ το ον σοι ν
Δ

ν
Δ ^N Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο ον Δ
Δ

με ^Δ του ποι ειν το θε λη μα σου ^Δ ο τι συ ^N

ει ει ο Θε ος μου ^γ

^γ ^N Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν ^N

τω φω τισου ο ψο με θα φως ^γ

^Δ ^γ Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι ^Π

νω σκου σι σε ^γ

^γ ^N Ἄ γιος ο Θε ος ^Δ Ἀ γιος Ι σχυ ρος ^Δ

Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας (τρίς) ^γ

^γ ^N Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ ^Π και Α γι ω

Πνευ μα τι ^γ

^γ ^Δ και νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι

ω νας των αι ω νων αμην ν
Δ

ν
Δ ν
Δ
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

ν
Δ Δ
Δ
Α γι ο ος ο Θε ε ος

Δ
Δ Δ
Δ
Α γι ο ος Ι σχυ υ ρος

Δ
Δ Δ
Δ
Α γι ι ι ος Α α θ α α α α α

N
να α α α α τος Δ
Δ ε λε ε ε ε ε η σο ο

ο ο ο ο ν η η μα α α ας ν
Δ

Μετὰ τὴν Δοξολογία, ὅταν ὁ ἦχος εἶναι
Πλάγιος α', Πλάγιος β', Βαρύς, & Πλάγιος δ'.

Ἦχος πλδ Νη

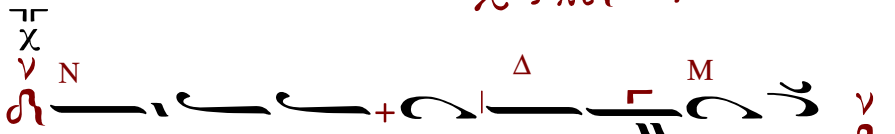
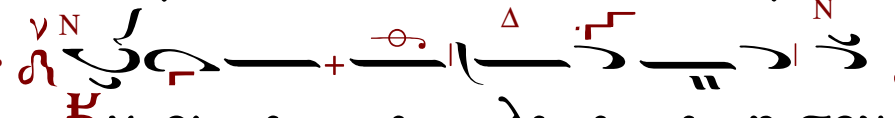
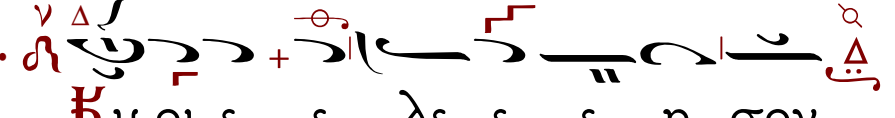
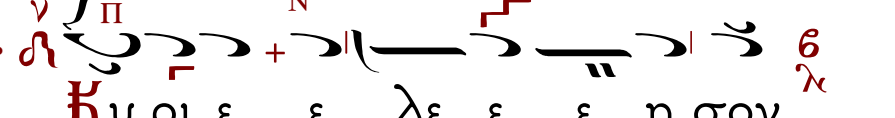
να στα ας εκ του μνη μα τος και
τα δε σμα δι αρ ρη ζας του Α δου ε λυ
σας το κα τα κρι μα του θα να του Κυ ρι ε
παν τας εκ των πα γι ι δων του εχ θρου ρυ σα με
νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο
λοις σου ε ζα πε στει λας αυ τους ε πι το κη
ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα
ρε ε σχες τη οι κου με νη μο νε πο λυ ε
λε ε ε ε ε

Ἡ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

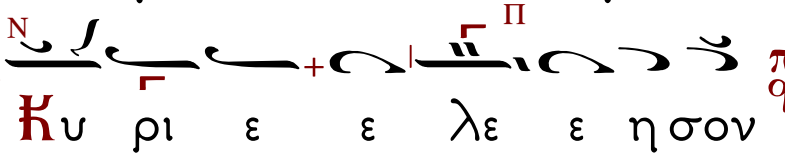
Ἦχος λ' α' Νη

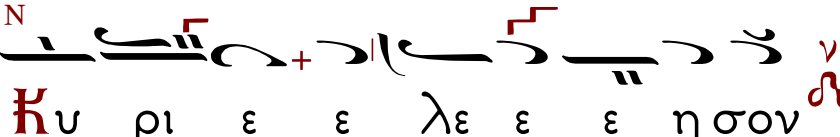
1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

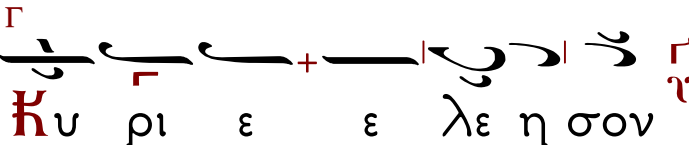
ΕΤΕΡΑ.

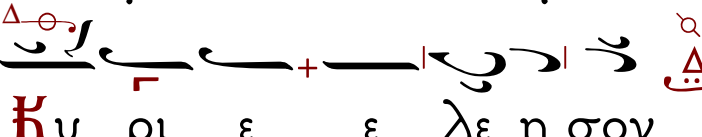
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

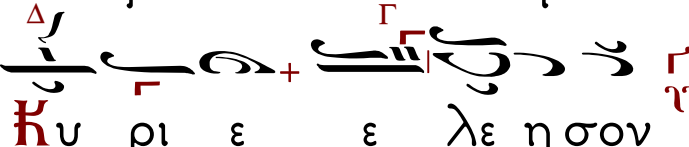
4. ^νΔ ^Δ ^Μ
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ ^η

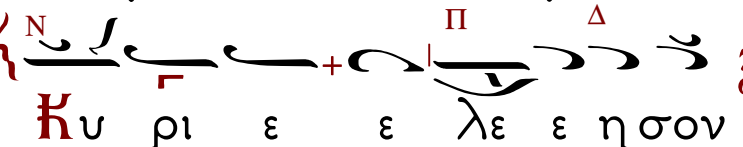
5. ^νΔ ^Ν ^Π
Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ⁹

6. ^νΔ ^Ν ^ν ^Δ
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^Δ

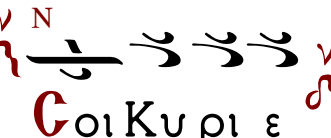
7. ^νΔ ^Γ ^Γ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^η

8. ^νΔ ^{Δ-Θ} ^Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

9. ^νΔ ^Δ ^Γ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^η

10. ^νΔ ^Ν ^Π ^Δ
Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ⁹

11. ^νΔ ^Ν ^Δ ^Ν
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^Δ

12. ^νΔ ^Ν ^ν
Cοι Κυ ρι ε ^Δ

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

Γ
χ
Δ
|| Δ Δ

Ἄ μη η ην

Σπχ. α' χ^Μ Δ
Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νο μα το α γιον αυ του

χ^Μ Δ Β
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπχ. β' χ^Μ Δ
Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

+ τας αν τα πο δο σεις αυ του

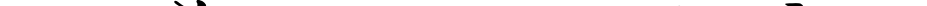
χ^Μ Δ Β
Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

2. $\mathcal{F}_1$ is a $\mathcal{F}_2$ -subalgebra.

٦

Τερ σω σον η μας

Σπ'χ. γ' ^{χ^Μ} Δ Κυ ρι ος Δ εν τω ου ρα νω Ζ'

η τοι οίμασε τον θρονον αυτου και η βα

$\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = 1$

σι λει α αυ του παντωνδε σποζει

$$\mathcal{Z} + \frac{1}{2} \mathcal{Z}^2$$

٦

Τερ σω σον η μ α ς

Σπχ. δ'. **Ε**υ λο γει τε τον Κυ ρι ον

$$\overline{\psi}\psi + \overline{\psi}\gamma_5\psi + \overline{\psi}\gamma_\mu\psi A^\mu + \overline{\psi}\gamma_\mu\gamma_5\psi B^\mu + \overline{\psi}\gamma_\mu\gamma_5\psi C^\mu$$

παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το

 +

 +

πω της δε σπο τει ας αυ του

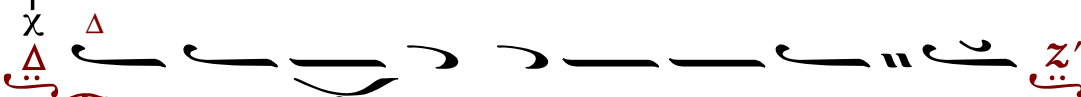
$\overset{\chi}{\Delta} \overset{M}{\curvearrowright} \text{---} \overset{\Delta}{\text{---}} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \text{---} \overset{B}{\text{---}} + \text{---}$
 αἰς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

2+1111

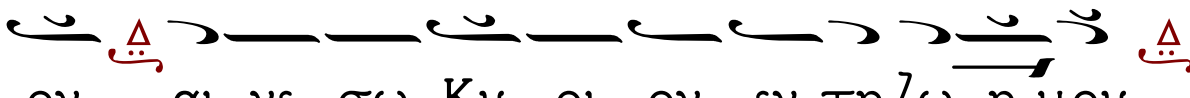
٦

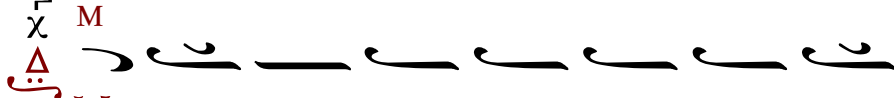
τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Γ^Δ
 Δ^Δ Ζ'
 Γ^Δ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου
 B M Γ^Δ
 Σω τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'.

Γ^Δ M
 Δ^Δ Δ^Δ
 Δ^Δ μη η ην
 Σπ^Δχ. α' Δ^Δ M
 Δ^Δ ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
 Δ^Δ Δ^Δ
 ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου
 Δ^Δ Δ^Δ
 ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω
 Γ^Δ Δ^Δ Γ^Δ Δ^Δ Γ^Δ
 Δ^Δ Δ^Δ
 Γ^Δ ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
 B M Δ^Δ M
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
 Γ^Δ Δ^Δ
 λου ι α

Σπ^Δχ. β' Δ^Δ M
 Δ^Δ
 Δ^Δ Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
 λου ι α
 Σπλχ. γ' Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

^Γ ^Δ
^Γ ^Δ
 λου ι α

Σπ^χ. δ^χ
 Βασι λευ σει Κυ ρι ος εις τον

αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

α αν και γε νε αν

^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 Εω στον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

^B ^M ^Δ ^M
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

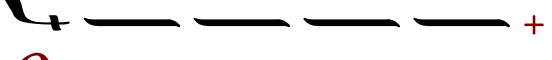
^Γ ^Δ ^M
 λου ι α

^Δ ^M
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

^Δ ^Γ ^Δ ^B ^Γ
 ω Πνευ μα τι

^Δ ^M ^Γ ^Δ ^B ^Γ
 και νυν και α ει και εις τους αι αι

^Δ ^Γ
 ω νας των αι αι ω νων α μην

^M
^Δ
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
^Δ
του Θε ου α θνα ντος υ πα α α ρ χων
^M
^Δ
και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^Γ
^Δ
τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη η ναι
^Δ
^Δ
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
^B
^Δ
πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
^M
^Δ
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^N
^Δ
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^Δ
^Δ
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
^B
^Δ
δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
^M
^Δ
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

Δε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
σπε ε σω ω μεν Χρι στω ω ω ω ω
σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στα α α
ας ε εκ νε κρω ω ω ω ν ψαλ λον τας
σοι αλ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον.

Εξ υψους κατηλθες ο ο ευσπλααγ
χνος τα φηνκατε δε ζω τρι ι η με ε ρον
ι να η μας ε λευ θε ρω σης των πα
θων η ζω η και η α να στα σις η
μων Κυ ρι ε ε δο ζα α σοι

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Ἦχος Γα

Ἦ Παρ θε νος ση η με ρον τον προ
αι ω νι ον Λο ο ο γον εν Σπη λαι ω ε
ερ χε ται α πο τε κειν α πορ ρη η η τως
χο ρευ ε η οι κου με ε ε νη α κου τι
σ θει ει ει σα δο ο ζα σον με τα Αγ γε
λων και των Ποι με ε ε νων βου λη θεν τα
ε πο φ θη η ναι παι δι ον νε ον τον προ
αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ο ο ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ
Πρωτοκλήτου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. **4:9-16**

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους
ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι
θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις
καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς
δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ
ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι
τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ
γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ
ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς
ἰδίαις χερσί· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν,
διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι
παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου
ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ
ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα
μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους
παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς

πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'.

Εξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν.

Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣̂ δ̣̂ Νη̣̂

Ἦχος λ̣̂ δ̣̂ Νη̣̂

λε εἰς πα α α α σα αν τη ην γη
η η η η η η η ην ε ζη η η
η η η η η η η η η η ε ζη η
ηλ θε ε ε ε ε λε ε ε ε εν ο φθ ο ο
ο ο ο ο ο ο γ γο ο ο ο ο ο ο ος α
α α α α α α α ο φθ ο ο ο ο
ο ο γ γο ο ο ο ος α α α α α α α αυ
του ου ου ου ου ου ου ου και εις τα
πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α εις

τα πε ε ρα τα α α α α α α α τη ης
οι κου με ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης
τα ρη η η η η η η η μα α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α τα ρη η μα τα α α α α α
α α α α α α α α α αυ του ου ου ου ου
ου ου ου Αλ λη λου ου ι ι ι α
α α α α α α α α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
λαβομεν Πνευμα επουραανιον ευρο
μεν πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
αδα προσκυνου ου ου ουντες αυτη γαρ
η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

Ἦχος Δι

Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφесιν
αμαρτιων και εἰς ζωην την αι
ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στομα η μων
αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σchein
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο ληντην η
μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

 ^Γ ^Μ
 Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

 ως του αι ω νος

 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

 αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα.

 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγένε μετὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρός Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.